

támasztható óvatosság, a könnyen vitatható, de talán vitatkozásra nem is alkalmas téma egyik jelentékeny indoka annak, hogy az újabb részvényjogi irányzat itt szabad kezet óhajt adni a vállalat érdekeinek és szentesíti a gyakorlatot, amely már a békeidőkben is a belső tartalékképzés egyik főeszközét látta a tulleírásban.

Bár a „szükséges“ leírás megállapítása nem egyszerű feladat a dolog természetében rejlő bizonytalanság miatt, mégis kellő gonddal és alapossgal elkészített vizsgálat után, a kellő biztonsági együtttható tekintetbe vételével, kielégítő pontossággal meghatározható, — amiből következik, hogy megállapítható a nyereség rovására eszközölt tulleírás is.

Hogy a vállalat a tartalékképzésre a tulleírást alkalmazza, csak formai kérdés, mert hatásában ez sem más, mint a nyereség egy részének visszatartása és miután ennek elbírálása többé nem értéksökkenési probléma, az így létesített tartalék mértékére az üzemgazdaságtani egyéb szempontok nyújtják a kellő támaszpontot.

(Folytatása a következő számban.)

PÉNZÜGYI SZEMLE

Agglegényadó és a kilencgyermekes családapák adómentessége Jugoszláviában. Mialatt a magyar parlamentben és a sajtóban humoros megjegyzések kísérték az agglegényadó bevezetését célzó parlamenti felszólalásokat, addig Jugoszláviában már be is hozták ezt az adót és a jugoszláv hivatalos lap, a Beográdban megjelenő „Sluzbine Novine“ 1930 december 20-iki számában már meg is jelent egy 16 §-ból álló törvény, mely bevezeti és 1931 január elsején életbe is lépteti az ú. n. nőtlen férfiak adóját s ezzel kapcsolatban a kilencgyermekes családapák teljes adómentességét.

Tudvalevőleg Jugoszláviában diktatúra lévén, ott a törvényhozási technika sokkal egyszerűbb, mint parlamentáris országokban s ennek megfelelőleg a törvényhozás üteme is sokkal gyorsabb. Ott jelenleg a törvényhozó hatalom is a király kezében összpontosul, aki a törvényt az illetékes szakminiszter előterjesztésére és a minisztertanács elnökének meghallgatása után hozza és hirdetteti ki.

A rendkívül érdekes törvény a következő főbb rendelkezéseket tartalmazza:

Agglegényadót köteles fizetni minden 30—60 éves nőtlen férfi, továbbá azok a jogerősen elvált és özvegy férfiak, akiknek nincsen törvényes gyermekük s illetve akiket nem terhel nő- vagy gyermektartási kötelezettség. Az agglegény-

adó, amit a jugoszláv napisajtó humorosan betyáradónak nevez, az adókötelezetteket terhelő egyenesadó bizonyos százalékát teszi ki, amely

30—35 éves férfiaknál az egyenesadó	50%-a
35—40 „ „ „ „	40%-a
40—50 „ „ „ „	25%-a és
50—60 „ „ „ „	10%-a

Mentések ezen adó fizetése alól azon egyházi személyek, akiknek házasságkötése egyházi tilalomba ütközik, továbbá az aktív katonák, a letartóztatottak, az idegenek, a csőd és gondnokság alatt állók, a teljesen rokkantak, végül azon alkalmazottak, akiknek havi fizetése 2500.— dinárt (250 pengőt) nem halad meg.

Ezenkívül ugyanezen törvény az egyenesadó és járulékaiknak fizetése alól teljes mentességet biztosít azoknak, akiknek kilenc vagy ennél több élő gyermekük van.

Dr. Kelényi Jenő

GAZDASÁGI SZEMLE

Az új német tűzkárbiztosítás. A német magánbiztosító intézetek szövetsége állami jóváhagyással most tette közzé új tűzkárbiztosítási feltételeit, amelyek most már az 1910. évi határozatok helyét foglalják el. Tartalomban rövidebb, de nyelvben szabatosabb, körülírásaiban, meghatározásaiban pedig jóval tökéletesebb elődjeinél. A német tűzbiztosítási ügyletekből utóbbi időkben különösen igen sok per keletkezett amiatt, mert magának a „tűznek“ a fogalma nem volt jogilag kellőképp körülhatárolva. Az új tűzkárbiztosítási proposíciók ezt a kérdést gyökeresen rendezik, amikor szabatosan meghatározzák, hogy a biztosító intézetek mit értenek „tűz“ vagy helyesebben „tűzvész“ alatt. Ezek szerint: „Tűzvész alatt azon rendkívüli jelenség értendő, amelynél a tűz veszedelme előre nem láthatóan az egyén által el nem hárítható módon jelentkezik, nem egy bizonyos helyről indul ki és saját erejéből tovább terjed“. A tűzvésznek ilyenformán való meghatározása legtöbbször ellenkező szellemű döntésekben bővelkedő iránynak szab majd új utat a német polgári törvénykezésben. Az egyik sokat vitatott kérdés: Vajjon felel-e a biztosító vállalat a perzselés által okozott károkért? (Sengschäden.) Vajjon tűzkárnak ítélandó-e meg az, ahol a hőmegnyilvánulás nem elegendő ahhoz, hogy a biztosított tárgy nyílt lánggal teljesen elégjen, hanem csak perzseléseket okoz a tűz (vasalás vagy dohányzás közben keletkezett károk.) Eddig ebben az irányban a gyakorlat egymástól a lehető legeltérőbb volt s magasabb bírói döntés